

Spovede nešťastnej lásky

Henrich Hanušovský

H&K

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	GKBN
Henrich Hanušovský	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2015)	010001

O knihe

Láska. Pre každého na Zemi znamená niečo iné, ale vždy znamená veľmi veľa. Viem, aké je to milovať. Viem ako to bolí, ak tá láska nie je opätovaná a viem aké to je, ak opätovaná byť nemôže. Viem, aké je to márne sa snažiť nájsť cestu ako to celé napraviť, viem aké je to zúfalo čakať na toho druhého. Nie je nič silnejšie ako ľudské city...

Vždy som si hovoril: „Nemôže to byť až také ťažké, od niekoho sa odmotat.“ Ale je. Viem aké je to chcieť dať všetko preto, aby sa nejaká chvíľa zopakovala ešte raz. Sila okamihu dokáže byť neskutočná. A práve to všetko sa snažím zachytiť vo svojich básňach. To o čom láska skutočne je, to ako dokáže potešiť, ale aj ako dokáže bolieť. Pred nedávnom som počul jednu krásnu myšlienku, od pani, ktorú vôbec nepoznám: „Láska je vždy dôvodom slz... Či už šťastia alebo tých skutočných, trpkých... Ver mi... Zažila som oboje, no uvidíš, že tie slzy šťastia Ti to všetko vrátia, dvojnásobne.“ Človek môže byť odborníkom na všetko, ale láska vždy ostane neprebádaná a tajomná. Ponorte sa do mojej tvorby, skúste sa vžiť do tej situácie, o ktorej tá konkrétna báseň rozpráva. Len tak môžete pochopiť, o čom vlastne je.

Obsah

Spovede nešťastnej lásky.....	1
O knihe.....	2
Obsah.....	3
ČO SOM SI MYSLEL?.....	4
CHCEM TO SPÄŤ.....	6
JEDNODUCHÝ NÁVOD.....	8
KEĎ TO ROBÍ.....	11
KEĎ ZAPADNE SLNKO.....	13
LEN SI TO PREDSTAV.....	14
NECHCEM VERIŤ.....	15
NIKDY NA ŇU NEZABUDNI.....	17
VIAC NEŽ LÁSKA.....	18
LÁSKA, KDE SI?.....	19
VŽDY TU BOLA PRE TEBA.....	20
ZRAŇ MA EŠTE VIAC.....	22
VYZNANIE LÁSKY.....	24

ČO SOM SI MYSLEL?

Nerozumiem tomu, čo som spravil,
v skutočnú lásku som uveril?
Ou, hlupák ja, sám som sa ranil,
klamstvom jedovatým srdce som si plnil.

Všetko vyzeralo byť jedinečné,
zdalo sa to byť pevné a večné.
Fakt som si myslel, že sa to dá?
Aj keď sa to len ako sen vzdá?

Chudák ja, dôverčivý som bol moc,
teraz sa všetky dni obrátili v noc.
A jediná moja hviezda, ktorá žiarila,
spolu so všetkým sa stratila.

Veril som v úžasný a bezchybný svet,
kde lásky je veľa a lží niet.
No realita mi dala facku krutú,
a povedala mi pravdu nikdy nepočutú.

„Čo si si myslel chlapče? Láska Ťa len raní,
rozkvetu tvojmu bráni.
Nemárni svoj čas, kráčaj ďalej,
niet ani nádeje malej.“

Úbohý ja, čo som si myslel?
Malo to nejaký zmysel?
Počkat', áno, malo, určite,
len som sa v niekom zmýlil istotne.

Nie láska je zlá, to ľudia ju zneužívajú,
ostatných o city tým oberajú.

Treba len veriť, raz sa tá láska nájde,
a mesiac tmavý za kopec zájde.

Vyjde Slnko, bude len jasných dní,
dočká sa ich ten kto v lásku verí.

Myslel som dobre, chybu som urobil,
na zlého človeka som sa myšlienkami obrátil.

CHCEM TO SPÄŤ

Láska, prepáč za chyby ktoré som spravil,
a ešte viac za tie, ktoré som nenapravil.
Bolo si moja, mohol som Ťa volať miláčik,
bola mojim dôvodom žiť, anjelik.

Strácam silu, strácam dych,
mám dost' nádychov boľavých.
S tebou bolo všetko ľahšie,
život jednoduchší a chvíle krajšie.

Teraz keď to viem,
konečne si to uvedomujem.
Cukríček, chcem to späť,
najlepšie by bolo hneď.

Nie je cesta ako vyjadriť, jak si Ťa vážim,
čo pre mňa znamenáš, ako po Tebe túžim.
Snáď v sebe nájdeš silu, odpustiš mi,
čo som spôsobil svojimi činmi.

Nechal som Ťa trpieť a platiť preto,
že ja som hlúpy, mrzí ma to.
Ver mi, viem kde som mal nedostatky,
tie ma teraz zrážajú na lopatky.

Pretože kvôli nim Ťa už viac nemám,
a pre nich si Ťa už nezískam.
Tak ak som to urobil, keď si o nich nevedela,
pred tým, ako si ma znenávidela.

No skúsím to, láska, sľubujem,
už vážne úprimne to ľutujem.
Nebola si moje číslo jedna,
len postava v živote ničotná.

Keď si ale odišla, pochopil som,
nebola si postava, pochybil som.
S tebou odišiel mi celý môj svet,
srdca môjho srdce, jeho výplet.

Ak mi dáš možnosť, jedinú a poslednú,
ukázať moju lásku nekonečnú.
Budem tvoj muž, princ a ochranca,
stačí mi len jedno: ďalšia šanca.

JEDNODUCHÝ NÁVOD

Môže sa vzdať všetko priam idylicky,
no je to len teoreticky.
Nefunguje to tak prakticky,
aj keď nie vždycky.

Jednoduchý návod Vám vyrozprávam,
rád sa totižto s osudom pohrávam.
A pokazil som niečo tak ako som nemal,
čo je najhoršie, seba samého som sklamal.

Jednoduchý návod ako všetko poukázať,
aj to najkrajšie proste skázať.
Maličkou hlúposťou, ktorá asi váhu má,
hoci tak asi nevyzerá.

Ak niečo funguje, nie je dôvod to meniť,
len v to že to vydrží proste veriť.
Snažiť sa do toho čo najmenej zasahovať,
nechať to samé fungovať.

Čím viac sa totižto snažíte niečo skrášliť,
môžete to len o to viac zničiť.
Platí to nielen o citoch, ale o všetkom,
peknom či krásnom, malom či veľkom.

Ale pri citoch to raní najviac,
o priateľstve a láske nehovoriac.
Keď sa vzdá, že čiara medzi nimi je široká,
opak je pravdou, často sa to z rúk vymyká.

Ste najprv priatelia, zdá sa, že obyčajní,
ste takto, na pohľad, spokojní.
Ale priateľstvo je silnejšie a silnejšie,
city medzi vami väčšie a väčšie.

Ty nemôžeš byť bez nej, ona bez Teba,
asi ste ty najlepší priatelia.
Krásne to je, kým sa niekto z vás nezamiluje,
a nenápadne sa o druhého usiluje.

Miluje ho, dáva to druhému najavo,
ten reaguje neprístupne, odmietavo.
No druhý si ho láskou k nemu získa,
prebúra medzi nimi hradiská.

Všetko je zdá sa ideálne, je to fakt,
chýba už im len fyzický kontakt.
No nikto sa neodváži, len obaja po tom túžia,
radšej okolo toho len krúžia.

Ten, ktorý ako prvý miloval,
chce aby to ten druhý chápal.
Pripomína mu to, robí čo je v jeho silách,
netušiac, že práve to im zničí ich vzťah.

Teraz to chladne, je tam akési neisto,
vymrelo všetko, ostalo pusto.
Nemá odvahu spýtať sa, čo sa stalo,
ale tuší, čím sa to pokašľalo.

Vždy totižto platí jedna veta,
pretože dve strany má každá karta.
„Čím viac sa snažíš byť pre niekoho výnimočným,
tým viac sa preňho stávaš obyčajným.“

Obzvlášť to platí v jednom jedinom prípade,
ale môže to platiť v klúde všade.
Ak ten druhý sa do Vás „zamiluje“,
len na základe toho, čo od Vás počuje.

Jednoduchý návod znie:
ak niekto niekoho miluje,
musí mu to dať najavo,
kým nie je neskoro.

Niektu Vás predbehne, budete ľutovať,
mohol som totiž ináč konať.
Ak si ale toto uvedomíte až po tom,
budete bez nej cestovať životom.

No zas nebyť na nej závislý,
to ju totiž rýchlo omrzí.
Alebo jej to nedať najavo
môže Ťa to raniť, hlboko.

KEĎ TO ROBÍ

Milujem pohľad, keď to robí,
moju myseľ si úplne podrobí.

Keď sa hýbe, zadkom vrtí,
zábrany vo mne usmrtí,
myseľ ma opustí,
opasok ma priškrťí.

Chcem len jedno, je jasné o čo ide,
počkám chvíľu, ono to príde.

Chvíľu si vychutnávam,
dýchať prestávam,
chutiam sa oddávam,
odolávať nezvládam.

Všetkým čo robí, mi to len sťažuje,
žiaden krok dvakrát nezvažuje.

Všetko je prirodzené,
proste vrodené,
tajomne čarovné,
neuveriteľné.

Ničí vo mne mňa, stáva sa zo mňa zviera,
všetko iné vo mne umiera.

Začínam zúfať,
prestávam dúfať,
idem skúšať,
šťastie pokúšať.

Som pri nej, môžem cítiť jej dych,
a pár pocitov neopísateľných.
Chcem ju celú,
dievčinu zrelú.
Nedospelo dospelú,
nesmelo smelú.

Zrazu zneistela, ide po mne,
je to pravda, krásne to znie.
Nezaváham, nie,
nech ma zožerie.
Už to vo mne vrie,
zrejme to vie.

Prikladá do ohňa, tuším zhorím,
kým z nej šaty zhodím.
Už na to myslím,
robím, čo si zmyslím.
Všetko rozuzlím,
cestu zvolím.

Riadi sa podľa mňa, zrobí čo poviem,
jedine na mňa ju navediem.
Mám čo som mienil,
city jej som zmenil.
K srdcu jej zamieril,
s ničím iným sa nezmieril.

KEĎ ZAPADNE SLNKO

V chvíli keď Slnko zapadne,
a Mesiac na nás nahliadne.
Začínam žiť si svoj svet vlastný,
je len podľa mňa, proste úžasný.

Si v ňom len ty a ja, my obaja,
akési puto nás v ňom spája.
Niečo silné, no neviditeľné,
niečo neskutočné, no uveriteľné.

V čase, keď Slnko zapadne,
a tma nás obľahne.
Nejestvuje pre mňa nikto iný ako ty,
spoja sa v jeden naše životy.

V mojom svete zaniká všetko,
sme len my dvaja, aspoň nakrátko.
Pretože je to len môj svet, mnou vyskladaný,
skutočný je vo všetkom iný.

Tam Ťa nevolám láska, nie si moje slniečko,
nemám tam ani Teba, ani tvoje srdiečko.
Hoci by som chcel, túžim po tom,
byť tvojím všetkým, tvojim životom.

LEN SI TO PREDSTAV

Ja a ty spolu, v jednej harmónii,
srdcia v jednom obale, telá v jednej línii.
Len si to predstav, fantáziou nechaj sa viesť,
vlnami tohto skvelého zdania nechaj sa uniesť.

Mohol by som povedať, že si moja,
nikdy nie som na nič sám, sme dvaja.
Mohol by som žiť pre niekoho svoj život,
nepotreboval by som naňho žiaden návod.

Riadil by som sa podľa jediného hesla,
myšlienky ktorá sa mi doposiaľ len v srdci niesla.
„Všetko čo môžeš urobiť, urob pre ňu,“
zrodí sa sladký plod, napriek trpkému koreňu.

Mohla by si povedať, že som tvoj,
v puške lásky tvojej jediný ostrý náboj.
Mohla by si sa pre niekoho obetovať,
a poznala by si pocit „milovať.“

Riadila by si sa podľa jediného motta,
ktorého jediná chyba je prázdnota.
„Buď preňho jeho druhou polovičkou,“
tiež oporou a princeznou maličkou.

Tak len si to predstav, všetko sa dá,
len pred tým než sa to rozpadá.
Až sa niečo začne rúcať, cesty späť nieto,
kým je to tak krásne medzi nami, skúsme to.

NEHCEM VERIŤ

Nie je na to žiaden pohľad,
ktorý by rozjasnil môj výhľad.

Na to, čo medzi nami je,
netušil som, že sa to takto rozbije.

Nechcem tomu veriť,
ani sa s tým zmieriť.
Jediné čo chcem, si ty,
je to jediný fakt dôležitý.

Stala si sa mojou polovicou,
mojou jedinou pravicom.
A teraz musím oči otvoriť,
a prestať o Tebe sniť?

Chcem pre Teba žiť,
nechcem tomu uveriť.
Že po tom všetkom,
už nie si mojím kvietkom.

Bola si vstupenkou,
do ríše mojich snov.
Jediným vchodom do môjho sveta,
kde sa len lieta.

Nechcem veriť ničomu,
ä kde došlo k zlomu?
Povedz prosím, čo som spravil,
že som to takto pokazil.

Dal som Ti všetko, seba hlavne,
a ty si to brala nezáväzne?
Mal som to vidieť, skončiť to,
teraz to ide veľmi zložito.

Ja proste nechcem veriť,
nechcem sa s tým zmieriť.
Miloval som Ťa najviac,
o tvojej lži nevediac.

NIKDY NA ŇU NEZABUDNI

Spôsobila Ti bolesť, muky,
tvoj vlastný život vytrhla Ti z ruky.
Nikdy Ťa nemilovala, len po Tebe túžila,
citmi svojimi si Ťa nezaslúžila.

Na to si nedbal, videl si len jej krásu,
videl si v nej svoj život, svoju spásu.
Pohrala sa s Tebou, ako s hračkou,
nevidel si to, hlúpou chybou žiackou.

Dala Ti vždy to čo si chcel,
nedokázala to mimo posteľ.
Vzťah nie je o tom, už to vieš ?
Nemá to zmysel, už to nerieš...

No nikdy by si na ňu nemal zabudnúť,
ale zas ani kvôli tomu zvädnúť...
Pouč sa, nesprav chybu rovnakú,
pýtaš sa akú ?

Vybrať pre svoju lásku cestu tŕnistú,
poslať ju na smrť istú.
Bojovať srdcom proti veterným mlynom,
nedá sa to, napriek predstavám a plánom.

VIAC NEŽ LÁSKA

Pohľad očí, ktorý dokáže zmraziť čas
spôsobí, že ju chceš vidieť zas a zas,
Lahko sa v nom stratíš, no aj zhoríš.
Lenže ak uspeješ, tak v lásku uveríš.
Aj keď to visí cele len na jednom vlásku,
necháva Ťa pocítiť viac ako len lásku.

Úsmev ktorý dokáže vrátiť ti radosť ukradnutú
spôsobí, že nikdy nebudeš chcieť inú.
Dokáže potešiť, no aj zarmútiť,
vie aj starú vieru v nebesá vrátiť.
Nikdy Ti na tvári neurobí žiadnu vrásku,
necháva Ťa pocítiť viac ako len lásku
Telo, ktoré nechá každú ženu vyzerat' obyčajne
spôsobí, že odolať sa budeš snažiť márne.
Ten kto si ale túto cestu zvolí,
odmietnutie ho o to viac zabolí.
Pohľad na tuto úžasnú krásku
necháva Ťa pocítiť viac ako len lásku.

Smiech, v ktorého melódii sa stráca každá pesnička
spôsobí, že Ti už nebude stačiť len nádeje iskrička.
Tak jak vzbudí radosť veľkú,
môže mať aj príchut' horkú.
Aj keď nechá v Tvojom srdci možno triesku,
necháva Ti pocítiť viac ako len lásku.

LÁSKA, KDE SI?

Ubehla odvtedy už sekunda nejedna,
no stále ma neopustila tá nálada biedna.

Čakám na niečo, čo ma vzkriesi,
pri tom sa pýtam: „Láska moja, kde si? “

Tie chvíle čarovné, bozky sladučké,
pohľady úprimné, ale aj nezhody maličké.

Chýba mi to všetko, miláčik,
keď si bola môj maznáčik.

Každú noc zaspávam pohľadom na Mesiac,
nemým očami sa dívam, dúfajúc a veriac,
že tam niekde si a veríš ako ja,
snáď nás aspoň myšlienky naše spoja.

Mesačná žiara je ale silná, páli mi oči,
smútim za Tebou, prvá slza klíči.
Prvá slza padá dole po tvári, dotýka sa líčka,
nechcem žiť bez svojho anjelička.

VŽDY TU BOLA PRE TEBA

Nikdy si nebol tým, čo by si zaslúžila,
no ona tu bola pre Teba, pre Teba žila.
Zahrával si sa s jej srdcom, teraz zaplat' daň,
už Ti nepomôže to sladké: „Láska, prosím, zostaň.“

Žiadne prosby, žiadne sľuby,
tvoj život je teraz naruby.
Nič Ti ju nevráti, nikdy nepríde späť,
Či budeš žiť, spať, alebo bdieť?

Pod' na cestu životom, obhliadnuť sa trochu dozadu,
uvedomiť si chýb svojich hromadu.
Napríklad ako si priala len to aby si bol s ňou,
škoda že si to uvedomuješ až s touto básňou...

Sedela doma, želajúc si len Vás dvoch,
nevedela si predstaviť Teba ani ju, len Vás oboch.
Ty si jej ale túto predstavu dal,
keď si si namiesto nej inú hľadal...

Každú jednu chvíľu obetovala pre Vás,
tak jej to hovoril jej vnútorný hlas.
Lenže ty si vzal hrubý šál,
a ten hlas si navždy umlčal.

Keď už to znášať nevládala,
z tvojich dverí potichu odkráčala.
Zanechala po sebe len jediný odkaz:
Prepáč, verila som v nás...

Milovala Ťa, chcela Ťa naveky vekov,
bola naplnená láskou veľkou.
No ak nie je láska opätovaná,
premení sa na prach, ostane nenaplnená.

To si presne urobil, zničil si v nej to najkrajšie,
a nechal si odísť stvorenie najmilšie.
Teraz keď odišla, prichádza tichá otázka:
Čo ak to bola moja životná láska ?

ZRAŇ MA EŠTE VIAC

Po tom všetkom, čo si pre mňa urobila,
si mi drevený kôl do srdca vrazila.
Srdce moje teraz na kolenách prosí:
„Doraz ma, nech si čo si, kto si.“

Nedokážem si predstaviť väčšiu bolesť,
ktorú by som dokázal zniesť.
Myslel som že všetko je v pohode,
no zrejme bolo všetko o náhode.

Nechala si vo mne pocity zmiešané,
chcem Ťa milovať, je to zjavné.
Ale nie som schopný zastaviť krvácanie,
môjho srdca totálne rúcanie.

Zraň ma ešte viac, umlč lásku k Tebe,
všetku, v každej jej podobe.
Pretože ma ničí, chcel by som to,
no srdce ma už nenechá, to preto.

A pritom to bolo tak krásne,
to medzi nami bolo nad Slnko jasné.
Ak sa nič nestalo, ako my vysvetlíš,
prečo ma už neľúbiš?

Neublížil som Ti, nenechal Ťa samú,
ak ma moje spomienky neklamú,
všetko sa Ti páčilo, nikdy si nebola proti,
nemyslel som, že sa to takto vyhrotí.

Ak si to tu chcela, tu to máš,
u konca je spoločný čas náš.
Tak bodni do mňa ešte raz,
znova, zas a zas.

Znič ma celého, nech na to nemyslím,
najzraniteľnejšiu časť Ti odhalím.
Vraz to tam, a na všetko zabudni,
len tak sa moje srdce ukludní.

VYZNANIE LÁSKY

Ahoj, anjelik, chcem Ti niečo povedať,
moju lásku k Tebe v liste Ti vyznať.
Najprv Ti to poviem tak romanticky,
ale potom už realisticky.

Takže romanticky, moc mi chýbaš,
to ako hovoríš taktiež, aj ako kráčaš.
Už ani Slnko nesvieti bez Teba tak jasno,
a vytratilo sa aj to také čarokrásno.

Teraz reálne, to Ti poviem krát tridsiaty,
strhal by som z Teba všetky šaty.
A vychutnal si Ťa celú, celučičkú,
a utíšil tvoju túžbu tichučkú.

Každopádne, chcem Ťa mať pri sebe,
viem, že to chýba aj Tebe.
No chvíle naše spoločné,
ostanú v mojom srdci večné.